

dilectumque filium sibi immolari. — E deserto non egressus est sanctus Joannes, quin prius Dei vocem audisset. — Cor hominis depravant voluptates, nec illud explent. — Angelo dixit Jacob : « Non te dimittam nisi prius mihi benedixeris. » — Regulus, ut [promissum] adimpleret, Carthaginem rediit, licet propinqui amicique illum a proposito deterrerent. — Sancti Flaviani orationem audire non potuit imperator Theodosius, quin miseratione commoveretur. — Duas primas in Jesu Christi regno sedes postularunt Jacobus et Joannes, nec illas impetrare potuerunt. — Nihil erat populo quod manducaret ; at eum Jesus noluit dimittere quin prius fuisset satiatus. — Petrus Jesu Christo dixit : « Etiamsi oporteret me mori tecum, non te negarem. — Phocion per totam vitam pauper fuit, quam vis dives esse potuisset.

Thème 169.

198-199. — Augustus, postquam unum et quadraginta annos fuisset imperator, Nolæ obiit. — Annibal, viso Asdrubalis capite, exclamavit : « Agnosco Carthaginis fortunam ». — Mox adventuro Joanni Chrysostomo obviam ierunt Antiocheni. — Saul, cum ipsi David percisset, hunc persequi aliquandiu desiit. — Cum rex esset Ludovicus nonus, bellum adversus Saracenos decretum est. — Nero, cum ipsum persequerentur equites, se pugione occidit. — Expulsos Gallos persecutus est Camillus. — Joseph, aspectu Benjamino, egredi coactus est. — Cum imperator esset Tiberius, Jesus Christus a Pilato ad crucem damnatus est. — Jesu Christo cruci affixo insultabant sacerdotum principes et senatores. — Thomas, viso Jesu Christo redivivo, exclamavit : « Dominus meus et Deus meus ». — Tiberius postquam circiter tres et viginti annos imperator fuit, Capreae obiit, veneno absumptus. — Jesus, cum Patri suo gratias egisset, panes fregit, deditque apostolis qui illos populo diviserunt. — Abraham, cum in montem pervenisset, Isaac mactandum alligavit. — Lazarum mortuum et jam

foetentem ad vitam Jesus Christus revocavit. — David, uno sequente viro. in Saulis tabernaculum ingressus est. — Pro sua prudentia, Fabius ab Annibale vinci non potuit. — Expulsis regibus, creati sunt Romæ consules.

Thème 170.

198-199. — Detruncato Joanne Baptista, corpus asportarunt ejus discipuli illudque sepelierunt. — Ismaelitaemptum Josephum Putiphari vendidit. — Cum imperator esset Vespasianus, obsessa est urbs Hierosolyma. — Rex Saul, rejecto Domini verbo, ipse a Deo rejectus est. — Scipio victum Asdrubalem ex Hispania coegit discedere. — Vespasianus, cum decem annis fuisset imperator, obiit, Titoque filio suo regnum reliquit. — Horatius, occisis tribus Curiatiis, ovans rediit. — Deprehensos Pœnos speculatores incolumes dimisit Scipio. — In Deo, cum sit Pater noster, totam debemus reponere fiduciam. — David, cum de Saulis, inimici sui, morte audivisset, vestes suas laceravit et lacrymatus est. — Jesus Christus, postquam a mortuis resurrexit, mulieribus sanctis primum apparuit. — Ancilla quædam, cum Petrum fuisset intuita : « Homo iste, ait, unus est ex Jesu discipulis ». At Petrus auditis his verbis, dicere ausus est : « Hominem istum ego non novi ». — Jesum virgis crudeliter cæsum Judæis tradidit Pilatus. — Sisara, cum ipsum hostes persequerentur, ingressus est in tabernaculum Jahelis, quæ illum occidit. — Jesus, cum in cœlum ascendisset, Apostolis misit Sanctum Spiritum. — Mortuo Davidi successit Salomon. — Jesum, cum osculatus fuisset illum Judas proditor, comprehenderunt milites illumque vinxerunt. — Alexander pro sua fortitudine nulla formidabat pericula. — Appropinquantibus Persis, Græci Thermopylas occupaverunt.

Thème 171.

198-199. — Mortuo Romulo, Numam Pompilium Romani elegerunt. — Apostoli, deserto Jesu, aufugerunt. —

Josephus audito adventu Jacobi, illi obviam ivit. — Jonathan, uno sequente armigero, plurimos occidit Philisthæos. — Balaam, cum in asinam insedisset, Balac, Moabitarum regem adiit. — Jesus, cum vocasset duodecim apostolos, misit eos deditque eis immundos spiritus abigendi potestatem. — Judas, projectis nummis argenteis, abiit seque laqueo suspendit. — Jesus fractum panem apostolis dedit; deinde, cum gratias egisset, illis dedit calicem. — Alexander cum ipsum adulati essent aulici, deus haberi voluit. — Jesus postquam in naviculam ascendit, populum cœpit docere. — Vineæ cultores apprehensum servum cecidere cæsumque dimiserunt. — Petrus et Andreas, relictis retibus et navicula, Jesum secuti sunt. — Persæ, cum ipsos Alexander fuisset persecutus, in varias regiones fugerunt. — Jesus cum de monte descendisset, hominem lepra affectum mundavit, dicendo (*ou* dicens): « Volo, mundare ». — Mortuo imperatori Vespasiano successit Titus. — Maria, cum in Zachariæ domum advenit, cognatam suam Elisabeth salutavit; cum vero ipsi gratularetur Elisabeth, Maria Deum magnificavit. — Pro sua æquitate, Aristides, Themistoclis consilio obtrectavit. — Auctore Annibale, Antiochus bellum adversus Romanos suscepit. — Cum simus filii Dei, insignem hunc titulum magnopere æstimare debemus.

Thème 172.

185-200. — Cum regnaret Augustus, Bethlehem Jesus Christus natus est. — Cum obiit Samuel, Domini propheta, illum omnes luxerunt. — Deus Pater cum Jesum Christum dederit nobis, nostraque causa neci tradiderit, quid poterit nobis non largiri. — Dum malus dives voluptatibus affluebat, fame interibat Lazarus: at dum Lazarus Deo fruetur in cœlo, dives apud inferos cruciabitur. — Salvos nos præstabit fides, dum illam opera comitentur. — Sancti Romani corpus tortores dilaniarunt, donec ossa nudarentur. — Si mulierem adulterii convic-

tam Jesus Christus damnavisset, Jesum plures inhumanitatis insimulassent; si Jesus ei dedisset veniam, dixissent: « Hic homo legi adversatur. » — Si nos succubuerimus, inquebat sanctus Ludovicus, martyres moriemur; si nos vicerimus, Deo tribuetur gloria. — Dicebat quædam mulier: « Si Jesu tetigero togam, sanata ero. — Ut David audivit de Saulis et Jonathæ morte, amare flevit. — Statim ut canet tuba, reviviscent mortui. — Vitæ auctor ad delendam mortem mori voluit. — In arbore ascendit Zachæus, quo apertius Jesum transeuntem videret. — Saul se suo transfixit gladio, ne in Philisthæorum manus vivus incideret. — Jesus Lazarum non sanavit, ut illum a mortuis posset suscitare. — Auctoribus magis, Xerxes omnia Græciæ templa incendit.

Thème 173.

185-200. — Nisi nos Christus mundet, ejus mensa haud digni sumus. — Quamdiu vixit Samson, Philisthæis plurimum nocuit. — Vix bis cantavit gallus, cum egressus Petrus amare flevit. — Lothi uxor, statim ut urbem Sodomam respexit, in statuam salariam conversa est. — Rhodanum trajecit Annibal, nec unum quidem elephantem desideravit. — Jesus Jerosolymam videre non potuit quin hujus urbis infortunium defleret. — E navigio non egressus est Noemus, quin prius corvum et deinde columbam dimisisset. — Apostolis Thomas dixit: « Postquam clavorum fixuram videro, Jesum credam revixisse. — Justi et sancti erant Jeremias Joannesque Baptista, antequam in lucem ederentur. — Camillo dictatore, pulsi sunt Galli ac profligati. — Rebecca, cum Isaac ambulanti conspexisset, velo se operuit. — Josephus, ubi in Ægyptum advenit, Putiphari regis Pharaonis ministro venundatus est. — Sylla cum tres annos circiter fuisset dictator, hac dignitate se abdicavit. — Pharisei, pro sua invidia, Messiam agnoscere noluerunt. — Præstat amari quam timeri; nam, si discedas, timor abit, restat (*ou*

permanet) amor. — Cum ex Ægypto iterum reversi fuissent Jacobi filii, hic patriarcha primum visus est dubitare num adhuc viveret Joseph; cum autem quos Joseph miserat currus vidit, non dubitavit quin vera essent sibi narrata.

Thème 174.

185-200. — Alexandro se subjecere Sidonii, quanquam Strato, ipsorum rex, Darii partes amplexus fuerat. — Joannes Baptista a populo honorabatur, quia verum omnibus dicebat. — Si nostris ignoverimus fratribus, nobis Deus ignoscat. — Pilate, si Jesum, cujus innocentiam agnovisti, non absolvis criminis, at certe ne illum mori jubeas. — Jesus fractos panes apostolis porrexit; et apostoli acceptos panes populo distribuerunt. — Jesum alligatum milites abduxere. — Hominis voci obediente Domino, sol stetit. — Juvenis dives, audito Jesu responso, abiit tristis. — Quemadmodum arbor bona bonos fructus gignit, ita vir christianus bona opera exhibere debet. — Hunc hominem odi, quia est amicus malorum. — Athenienses Socratem damnaverunt, quia videbatur introducere religionem novam. — Eloquentiæ studendum est, etsi ea quidam abutuntur. — Cum navigium ædificaret Noemus homines manducabant, bibebantque, nec de diluvio cogitabant. — Cum Philisthæorum exercitum aspexit Saul, perterritus est et Dominum consuluit. — Lumen solis, licet ceteris rebus impertiatur, nunquam tamen minuitur. — Si non possis semper adjuvare pauperes, at certe semper consolari vales.

Thème 175.

185-200. — Ut in cœlum se receperunt Angeli, pastores Bethlehemum ierunt. — Statim ut spiritum emisimus, nostro coram judice stabimus (ou nobis standum erit). — Duo discipuli asinam et asinæ pullum adduxere, ut

præceperat Jesus. — Præstans imperator erat Timoleon, et quemadmodum, juvenis adhuc, senis maturitatem, ita, jam senex, juvenis fortitudinem vigoremque præstitit. — In desertum adductus est Jesus, ut a diabolo tentaretur, istumque metuendum hostem dejiceret. — Plurimos sublevemus pauperes, quo plures in cælo patronos nobis comparemus. — Jesum capite damnavit Pilatus, ne Cæsaris offensam contraheret. — Jesum abduxerunt milites ut illum cruci affigerent. — Pseudoprophetis Elias dicebat: « Vociferamini, donec vos vester audiat Deus ». Jesus qui expectabat donec discipuli ex urbe reverterentur, cum Samaritana sermonem contulit. — Dux Barac prophetissæ Deborahæ dixit: Exercitui ego præero, dum tu me comiteris. — Dum mali montibus dicent: « Operite nos », circa Jesum justi colligentur. — Dum epistolam Philotæ, qui perierat, nomine scriptam, legeret Parmenio, duobus gladii ictibus confossus est. — Cum e carcere elapsus fuisset sanctus Petrus, visus est primum dubitare num vere liber esset, at postea non dubitavit quin ipse ab angelo quem Deus miserat, fuisset liberatus.

Thème 176.

185-200. — Cum incerta sit nostræ mortis hora, de morte sine intermissione debemus cogitare. — Raris dixit Jupiter: Quoniam bonum regem ferre noluistis, hunc malum perferte. — Utraque fortuna æquo animo ferenda est, quod totam vitam miscet dolor et gaudium. — Cum Magdalena Jesum quærens lugebat, Jesus ei apparuit. — Cum Jesus exspiravit, tremuit terra, scissæ sunt rupes, et aperta sunt sepulchra. — Cum Jesus Christus ventis et fluctibus minabatur, illico parebant. — Dixerat Elias propheta: Cras abundabit frumentum; unus ex regis præfectis illi dicere ausus est: Si cœlum Dominus aperiret, id vix fieri posset (ou aperiat... possit.) — Quatuor homines lepra affecti dixerunt: In Syrorum castra properemus: si nobis vitam concedent,

vivemus ; si nos occident, moriemur. — Quamdiu Thebanorum copiis præfuit Epaminondas, illæ invictæ exstiterunt. — Donec eris felix, multos numerabis amicos ; si vero miser factus fueris, solus eris. — Vix Jesum osculatus fuit Judas, cum illum vinxere milites. — Statim ut dixit David : In Dominum ego peccavi, illi respondit propheta : Peccatum tuum transtulit Dominus. — Si essem Alexander, ait Parmenio, oblata conditione uterer : Et ego, ait Alexander, si essem Parmenio. — Pro sua bonitate, Deus nostræ vitæ et salutis providet.

Thème 177.

185-200. — Juda, si magistrum tuum non sequeris, at certe ne illum prodas osculo. — Cum Moyses Ægyptum percutiebat, cuncta promittebat Pharaos ; cum abierat pestis, cor Pharaonis rursus obdurescebat. — Cum Jesus Christus noster sit redemptor, huic nos debemus gratias agere. — Hebræi, cum ipsis Ægyptii instarent, trajece- runt Rubrum mare, quod illis transitum aperuit. — Cum quæsiissent Jesum Maria et Joseph, sedentem inter doctores, audientem illos ac interrogantem invenerunt. — Custos amputatum Johannis Baptistæ caput Herodiadis filiæ tradidit. — Chosroes, occupata urbe Jerosolyma, crucem asportavit. — Heraclius, implorato Dei auxilio, adversus Persarum regem dimicavit. — Romanis sæpe dicebat Cato : Haud tuta erit urbs nostra, quin Carthaginem deleamus. — Proficisci noluit propheta Balaamus quin prius Dominum consulisset. — Judas, antequam se suspenderet laqueo, Jesu innocentiam agnovit et professus est. — Postquam Jesu vocem audivit Lazarus, e tumulo prodiit. — Quamvis Parmenio admonuisset Alexandrum ut a Philippo suo medico caveret, rex tamen medicamentum sibi ab eo paratum sine metu hausit. — Cum recusarent pulli sacri sumere cibum, quod erat diro omine, Appius Claudius eos in mare projecit dicens : Bibant, cum manducare nolint.

Thème 178.

185-200. — Athenis, servi, collecta sufficienti pecunia, se redimere poterant, etiamsi nolebant eorum domini. — Si crucem cum Jesu portaverimus, cum eo regnabimus. — O Christiani, nisi vobis favisset Deus, idola hodie coleretis. — Sisygambis, audita Alexandri morte, suam propriam sortem deslevit, non secus ac si altero fuisset orbata Dario. — Seni Simeoni dictum fuerat : Tu non morieris priusquam Christum Domini videris. — Athenis abiit Aristides, nec de Atheniensium injuria ullam habuit querimoniam ; Camillus vero Roma non potuit egredi quin ingrata patriæ male precaretur. — Cum summus pontifex erat Sixtus Quintus, inter doctores innumeratus est sanctus Bonaventura. — Postquam David duo immania commisit scelera, illi Deus prophetam suum misit. — Magi, cum in stabulum advenissent, infantem Jesum adoraverunt. — Gregorius tertius decimus, cum tredecim circiter annos summus pontifex fuisset, Christi e cruce pendentis effigiem deosculando obiit. — Imperator Titus, cum ipsi gentes vicinæ gratularentur, oblatas sibi rejecit coronas dicens : Haud meum opus est Jerosolymæ expugnatio. — Cum peccatum sit omnium malorum gravissimum, istud debemus detestari atque effugere. — Scytharum legati dixerunt Alexandro : Si deus es, debes mortalibus largiri beneficia, non autem eis sua bona eripere.

Thème 179.

201-202. — Romulus in monte Palatino urbem condidit quam suo nomine Romam vocavit. — Ille cujus interest fallere, sæpe parum fidelis est. — Jesus miraculum patravit ut populo qui ipsum sequeretur et cui opus esset cibo opitularetur. — Socrates est omnium philosophorum quos antiqua laudat historia celeberrimus. — Nihil pauperibus nos largimur quod abundanter nobis Deus non retribuat. — Israelitæ in Samuelis agendi ratione nihil inve-

nerunt quod objurgarent. — Tot inter viros christianos, quotusquisque est qui nostris temporibus Ecclesiae præcepta sedulo observet! — Scitote, peccatores, Deum semper ignoscere viro quem sincere poeniteat.

203-204. — Quantacumque est nos inter et planetas distantia, hanc astronomiæ periti adamussim emetiuntur. — Dicebat Cainus: Quicumque obvium me habuerit, me interficiet. — Ad pugnam procedunt David et Goliath; uterumque victus fuerit, obtruncabitur. — Quemcumque legeris librum, illumne Evangelio comparandum existimabis? — Quamvis multa Manasses commisisset scelera, misericordiam impetravit. — Quamvis insons esset Socrates, capite damnatus fuit. — Quantulumcumque erat viduæ oblatum, hoc divitum donis præposuit Dominus.

Thème 180.

201-204. — De illius salute desperandum est, cujus aures clauduntur veritati. — Quantumcumque est elephantis robur, illum homo ex voluntate dirigit. — Cimon nullum miserum videbat quem non sublevaret. — Tot inter divites quotusquisque est qui Cimonem Atheniensem imitetur. — Quamvis sapienter se gerat homo quilibet, carpitur. — Quotcumque suppliciis torti fuerunt Machabæi, invicti perstiterunt. — Scitote dæmonem decipere quos possit. — Quantuscumque erat Gallus qui Romanorum fortissimum provocabat, istum Manlius Torquatus suo gladio perfossum interfecit. — Nullus est dolus quem Satanas in Jesu Christi discipulos non adhibuerit. — Tot inter viros christianos, quotusquisque est qui in cælum ingressurus sit. — Quantacumque sapientiam Salomon primum ostendit, postea tamen falsa gentium numina coluit. — Samson est omnium hominum qui unquam exstiterunt robustissimus. — Quantumvis munita esset urbs Syracusæ, hanc Timoleon momento expugnavit. — Seneca, admodum juvenis, nil

audiebat legebatque quod fideliter memoria non teneret. — Videas multos filios qui parentibus sint dissimiles.

Thème 181.

201-204. — Quilibet me contempserit, ait Dominus, in contemptum ipse incidet. — David se obtulit ad pugnam cum Goliatho: Saul nullum alium reperit quem huic giganti opponeret. — Qualiscumque sit cujusvis hominis conditio, labori addicitur. — Nullum est animal quod homines non mansuefaciant. — Quantumvis strenue Annibal dimicaret, a Scipione victus est. — Submersi sunt homines quos frustra monuerat Noemus, et quibus nequicquam diluvium minatus fuerat. — Nulla res est quam non edoceantur elephantis. — Sortiuntur Mathias et Joseph, Justus cognomine; uterumque a Deo sic electus fuerit, proditoris Judæ locum occupabit. — Vos non fugit Deum ditescere et spoliare quos velit. — Inter adolescentes quotusquisque est qui his temporibus collatam sibi baptismo gratiam servaverit. — O Thebani, quemcumque ducem elegeritis, numquid Epaminonda peritior erit? — Nullum est cor durum quod molliri non possit Jesu Christi gratia. — Quantumvis multas regiones Sanctus Paulus evangelizando perlustravisset, sese apostolorum minimum profitebatur. — Cicero est omnium quos peperit Italia oratorum eloquentissimus. — Quadam lege prohibitum erat ne Lacedæmonii terga verterent, quantuscumque esset hostium numerus. — Sunt qui putent animam et corpus una perire. — Nihil novi est quod ad te scribam.

Thème 182.

201-204. — Homines videas qui negare audeant Deum existere: o stupendam coecitatem! — Quantumcumque animum primum exhibuerunt apostoli, suum tamen Dominum postea deseruerunt. — Nullum est impedimentum quod superare non possit Christianus. — Quantacumque

sit Dei clementia, expiandum est peccatum. — Summus sacerdos Goliathi ensem Davidi dedit, quia alius quem ipsi daret praesto non erat. — Quotcumque beneficia a suo magistro acceperat Judas, illum tamen prodere ausus est. — Abel quem occidit Caïnus et Joseph quem vendiderunt Jacob filii, imagines erant Jesu Christi quem vendidit Judas et quem Judæi occiderunt. — Quantumcumque nobis videntur stellæ, tamen terra multo sunt ampliores. — Nihil convicii fuit quod Socrates a Xantippe sua conjuge non exciperet. — Quilibet Patris voluntatem fecerit, divinam esse Filii doctrinam cognoscat. — Quotusquisque est qui honores despiciat. — Nullum reperias cui studium non profuerit. — Curius dicebat eum cui septem terræ jugera non sufficerent, esse civem perniciosum. — Asia, quamvis magna sit, non erat satis Alexandro. — Miserrimus est, qui nihil habet quod manducet, quando esuriat. — Ubicumque habites, eo ire cupio.

Thème 183.

201-204. — Pauperes sanctus Franciscus suis vestibus induebat, cum nihil aliud sibi suppeteret quod illis daret. — Quicumque reus sit, dicebat Saül, absque misericordia neci tradetur. — Res nulla est cujus jacturam non debeamus facere ut Deo obediamus. — Quantumvis vafer esset Lysander, iste tamen a Pharnabazo delusus fuit. — Quamcumque sententiam in curia aperiret Cato, semper addebat: Censeo et delendam esse Carthaginem. — Homerus est omnium qui unquam exstiterunt poetarum inelytissimus. — De imperio inter se contendunt Niger Severusque; uterumque Romam prius advenerit Juliano succedet. — Tot inter oratores, aiebat Cicero, quotumquemque reperias qui isto nomine vere dignus sit. — Quamvis multa Jesus coram Judæis patravertit miracula, in eum plerique non crediderunt. — Instemus precibus et auxilium quo nobis opus est nobis concedetur. — Quovis tempore Christianis præbet Deus inter fratres

exemplaria quæ imitentur. — Nemo est qui non timeat, nemo est qui non oderit proditorem. — Socrates solebat dicere omnes homines in iis quæ sciant satis esse eloquentes. — Mulieres quarum idola Salomon adoravit, cor hujus viri principis corruperunt. — Quacumque fur iter fecerit, illum persequemur. — Tobias captivus a rege accepit quocumque vellet eundi licentiam.

Thème 184.

205-209. — Non is fuit Numa qui Romulus suus antecessor. — Plerumque quæ fuit vita, ea est mors. — Is fuit erga homines Dei amor ut filio suo unico non pepercerit. — Alexander, Darii victor, haud idem, qui antea, fuit. — Aristides aliter ac Themistocles censebat et agebat. — Domitianus imperator alius erat ac Titus, suus frater. — Erant apostolis solummodo panes quinque et duo pisces ut quinque hominum millia nutrent. — Domine, tibi soli nos confidimus. — Eodem anno quo Annibal obiit Scipio. — Haud is erat Varro qui Paulus Æmilius. — Iderat adversus Joseph filiorum Jacobi odium ut cum illo amice loqui non possent. — Nihil aliud nisi Dei gloriam appetit Christianus. — Josuæ dixerunt Israelitæ: Soli Domino nos serviemus. — Ezechias eandem exacta quam ineunte vita pietatem exhibuit. — Plerumquo quales parentes, tales filii. — Haud aliter apostoli quam ipsorum *ou* suus magister habitus sunt. — Lucius Mummius Corinthum funditus evertit eodem anno quo periit Carthago. — Talis debes esse qualis vis videri. — Aliæ sunt partes legati, aliæ ducis.

Thème 185.

205-209. — Haud is erat Brutus quem putabat Tarquinius. — Solos cœli thesauros exoptemus. — Sæpissime qui dux est, ii sunt milites. — Ochus, Persiæ rex, eodem obiit anno quo Philippus, rex Macedoniae. — Nihil aliud quam delicias requirit profanum vulgus; Jesus Christus

tamen nihil aliud nisi crucem pœnitentiamque commendavit. — Ea erat carminum Sophoclis suavitas ut idcirco Apis cognomen illi tributum fuerit. — Annibalis milites, Capuæ commorati, alii atque antea fuerunt. — Otho solummodo tres menses et dies quinque regnavit. — Non is erat Manius Curius quem putabant Samnites qui aurum ei obtulerunt. — Persæpe Cato non nisi aquam potabat. — Quæ fuit capitis, ea esse debet membrorum vita. — Thebanorum gloria quæ cum Epaminonda orta fuerat, eundem quem magnus ille vir finem habuit. — Pauci se eos vident ac iudicant qui reapse sunt. — Nihil aliud nisi sapientiam postulaverat Salomon, atque insuper illi dedit Deus gloriam et divitias. — Ephesi templum Dianæ crematum est eadem nocte qua natus est Alexander. — Censo servandas esse in historia alias atque in carmine leges.

Thème 186.

205-209. — Ea erat in Hebræos Pharaonis sævitia ut illorum infantes masculos recens natos in Nilum projici juberet. — Solummodo octo circiter menses regnavit Vitellius. — Dario Alexander respondit eadem ferocia qua ille ad ipsum scripserat. — Fabricius haud is erat quem putabat Pyrrhi medicus. — Si quis alii deo quam soli veroque Domino sacrum fecerit, morte mulctabitur. — Avaro, suæ famis leniendæ gratia, nihil aliud nisi mus suppetebat, attamen hunc vendidit. — Gedeoni solummodo trecenti erant milites; attamen numerosum Madianitarum exercitum devicit. — Qualis fuerat Tobias pater, talis fuit ipsius filius, quem Domino servire docuit. — Eger nihil aliud quam valetudinem exoptat. — Querebatur Annibal quod jam non iidem essent Romani qui Pyrrhi temporibus. — Discipulis dixit Jesus: Soli Patri meo notus est dies ultimus. — Ferunt Platonem postquam unum supra annos octoginta vixisset, eodem quo natus fuerat die obiisse. — Adest dissimulatio cum quis aliter

loquitur, aliter sentit. — Plerique talem volunt amicum habere quales ipsi esse non possunt.

Thème 187.

210-212. — Sancto Joanni Chrysostomo tanta inerat pietas quanta facundia. — Quanta in philosophis inerat scientia, tantam persæpe exhibebant superbiam. — Tantum frumenti gignit Ægyptus ut plures alat populos. — De cunctis hominibus, cum pauperibus tum opulentis Deus iudicium proferet. — Adeo bonus est Deus ut nobis suum miserit Filium. — Cyro tot amici erant quot milites. — Adeo perterriti sunt sepulchri custodes ut facti fuerint sicut mortui. — Quot philosophi, tot dissonæ sectæ. — Annibali cum Romæ tum Carthagine plurimi adversabantur. — Scientiam tanti faciebant nonnulli philosophi ut ad illam acquirendam maria trajicerent. — Sanctus Basilius tam impavidus erat quam modestus. — Adeo inhumanus erat Nero ut matrem suam trucidaverit. — Ægroti tum e Judæa tum ex aliis regionibus ad Jesum accurrebant. — Quantum dilexerant Augustum Romani, tantum aversati sunt Tiberium. — Tantam severitatem adhibebat Manlius Torquatus ut filio suo veniam dare noluerit. — Titum tantum desideraverunt Romani quantum amaverunt. — Non tam strenuus quam eloquens erat Demosthenes. — Pauci tanti faciunt virtutem quanti divitias.

Thème 188.

210-212. — Plerumque Alexander tantam erga victos clementiam quantam in prælio fortitudinem exhibebat. — Tam pura erat Maria ut angeli conspectus illam perturbaverit. — Quanti paupertatem fecit Jesus Christus, tanti illam nos debemus facere. — Josephus, per septem inopiæ annos cibaria tum Ægypto, tum vicinis regionibus suppeditavit. — Jacobi fuere tot filii quot tribus numeramus. — A Tarquiniorum tyrannide tantum abhorrebat

Brutus, ut filios suos istorum partibus faventes, capite damnaverit. — Henricum quartum tantum diligebant Galli quanti aestimabant. — Tam perfidus fuit Judas ut suum prodiderit Dominum. — Quam vaser ac dissimulatores, tam crudelis erat Tiberius. — Augustus tum populo romano, tum cæteris regionibus pacem attulit. — Alexandrum tantum diligebat Sisygambis ut de illius morte audiens, animo defecerit. — Tam doctus philosophus quam præstans dux erat Epaminondas. — Quot Annibal commisit prælia, tot initio retulit victorias. — Rempubli- cam tantum diligebat Cicero, quantum detestabatur Cati- lina. — Adeo patiens erat Job, ut ab imis unguibus ad summum verticem ulceribus attritus, Dominum laudaret. — Commodum Romani tantum contempserunt, quanti istius patrem Marcum Aurelium aestimaverant. — Quanto scientia divitiis, tanto virtus scientiæ præstat.

Thème 189.

210-213. — Alexander Hephestionem tantum amabat quanti Craterem faciebat. — Quisnam tam potens est ut nullius auxilio indigeat? — Alexander quum a Macedoni- bus tum a Persis desideratus est. — Quanta beneficentia Titus usus fuerat, tantam sævitiam exercuit Domitianus. — Equitate tantum delectabatur Aristides ut Justus cognominatus fuerit. — Sancto Hieronymo tanta inerat humilitas quanta eruditio. — Ab Alexandro tanti fiebant Homeri opera ut Homeri amator fuerit cognominatus. — Cum a Judæis, tum a falsorum numinum cultoribus vexata est Christi religio. — Quantum Romani Vitellium abhorruerant, tantum Vespasianum dilexere. — Tan- tam exercebat crudelitatem Tyrannus Dionysius ut illi ne unus quidem amicus superesset. — Tum pauperes, tum divites ad laborem Deus damnavit. — Numerantur ne tot dæmones quot boni angeli? — Quanti Jesu Christi cru- cem sanctus Paulus aestimabat, tanti eam nos debemus aestimare. — Nabali adeo iratus erat David ut totam il-

lius domum extinguere decreverit. — Tam clemens erat Cæsar quam strenuus. — Humanitatis adeo immemores fuimus, aiebant Jacobi filii, ut fratrem nostrum non audiremus. — Tam parum prudens fuit Pelopidas ut omnium hominum maxime fero ipse fideret. — Annibal tanti faciebat Scipionem ut illum peritissimis ducibus compararet.

Thème 190.

210-213. — Diogenes haud tantum gloriam quantum divitias despiciebat. — Quis tam in tuto est ut nullum timeat periculum. — Tantam perfidiam quantum sævi- tiam exhibuit Tiberius. — Tam multi Carthagine Anni- bali adversabantur ut tandem succubuerit. — Quam prudens Fabius, tam temerarius erat Varro. — Haud tanti Crassi thesauros quanti Attici libros aestimabat Cicero. — Mors cum senes tum adolescentes repente subripit. — Dat nobis fides tot patres, filios, fratres et sorores quot numeramus Christianos. — Tantam beni- gnitatem habuit Scipio Emilianus ut Fabio suo fratri universam sui patris hereditatem tradiderit. — Quantum in Davidem odium exhibebat Saul, tantam illi signi- ficabat Jonathas amicitiam. — Tam parum grati fuerunt Syracusani ut de se optime meritum Dionem turpiter ejecerint. — Tanta in Abrahamo inerat fides ut, ad obe- diendum Deo, filium suum Isaac immolare voluerit. — Tam æquum imperatorem se præstitit Augustus, quam iniquum triumvirum se exhibuerat. — Grando fulmini- bus tonitribusque mixta cum homines tum pecudes per- culit. — Quanti Aristidem Athenienses, tanti Epaminon- dam Thebani faciebant.

Thème 191.

210-213. — Pharisei invidia obcæcati, haud tantum Barabbam quantum Jesum Christum detestabantur. — Quot martyres, tot Jesu Christi testes. — Adeo solers